

Kyrkan Jesu Uppståndelse Och Liv

TILLBAKA TILL APOSTLAGÄRNINGARNA

RLJ-1189-SE

JOHN S. TORELL

7 JUNI 2009

DEL 49: SLUTKAPITLET

Vi har nu kommit till det sista kapitlet i Apostlagärningarna och kan här läsa den sista redogörelsen om Paulus i Nya Testamentet. Det finns flera berättelser i detta kapitel, så vi skall titta på den en och en.

ANKOMSTEN TILL MALTA

När människorna från skeppsbrottet kom iland, fann de att ön de kommit till var Melita eller Malta som den heter idag. Denna ö är ca 17.5 km lång och 14.5 km bred. De första invånarna på denna ö var de sjöfarande fenicierna som var ättlingar till det folk som bodde i Palestina innan Josua förde Israel till landet. De hade drivit ända från Libanons kust.

Fenicierna bebodde inte endast Malta, utan bildade också ett stort imperium i norra Afrika, Kartago, som låg i det som idag är Marocko och Algeriet. De färdades till Spanien och deras mynt har upphittats i Florida och i norra Sydamerika, från tiden 900 år f. Kr. De sysslade även med avguderi och förde med sig sina hemiska kananeiska avgudar.

När grekerna tog makten flyttade de österut och Malta erövrades. År 528 f. Kr. var det kartagiska väldet starkt nog att driva ut grekerna, bara för att själva drivas ut år 242 f. Kr. av romarna.

Så när Paulus kom till Melita var det en romersk koloni och de politiska ledarna underkastade sig centurionen Julius och hans soldater. **Apg. 28:1-2**

UNDRET MED HUGGORMEN

När Paulus stod vid elden och samlade litet ved att kasta på den blev han biten av en giftig orm. När de infödda såg hur ormen hängde på hans hand väntade de sig att Paulus skulle falla ner död inom bara några minuter. Men han skakade av sig ormen i elden utan skada och då trodde de att han var en gud. **vers 3-6**

GUDS UNDERVERK

Skeppsbrottet inträffade nära guvernören Publius residens och han tog emot Paulus, han vänner och Julius med soldater. Lukas nämner inte vart resten av folket från skeppet tog vägen. **vers 7**

Publius fader var mycket sjuk och led av ständigt hög feber och dysenteri. Eftersom undret med huggormen hade blivit känt bland de infödda, blev säkert Paulus tillfrågad om han kunde bota denne man. Gud svarade Paulus bön och detta måste ha gjort ett stort intryck på folket. **vers 8**

Nyhetererna spreds över hela ön och folket tog dit de sjuka så Paulus kunde be för dem. **vers 9**



NÅGOT FATTAS

Lukas är författare till Apostlagärningarna. Han brukade nämna hur många människor som blev frälsta:

- Ca 3000 själar blev frälsta. **Apg. 2:41**
- ...lades till församlingen. **Apg. 2:47**
- Många blev frälsta och döptes. **Apg. 8:5-13**
- Fångvaktaren och hela hans hus. **Apg. 16:27-33**

Lukas skriver inte att några blev frälsta i Publius hus, bara att Paulus och hans vänner blev högt ärade och mottog gåvor. **vers 10**

Lukas berättar faktiskt inte något mer som hände under de tre månaderna på Malta. Min slutsats blir att det inte kan ha blivit någon frälst på hela den tiden; Folket bländades av undren men hade ingen vilja att bli födda på nytt och glömma sina avgudar. Jämför detta med de många undren i möten som hållits i USA i 80 år, där man riktade in sig på underverk och inte på frälsning. Jag säger inte att Paulus hade slutat förkunna evangeliet, men om han gjorde det talar inte Lukas om det för oss. **vers 11**

ANKOMSTEN TILL ITALIEN

Det nya skepp som kommit från Alexandria seglade norrut och gick in till Syracusas stora hamn på Sicilien där de stannade i tre dagar, och sedan gick färden till Regium som var en hamn längre norrut, innan de stävade vidare rätt mot Messina. När de lämnat Regium var sydvinden mycket stark och de kunde tillryggalägga 29 mil under det nästa dygnet och kom så till hamnen i Puteoli, som då var närmaste ankarplats före Rom, som låg 2.6 mil inåt land. **vers 12-14**

INTE LÅNGT IFRÅN ROM

Det fanns givetvis ingen telefon, radio eller annan masskommunikation där, men ändå hade de kristna i Rom hört att Paulus var på väg. Detta betydde att Paulus var stora nyheter och att en någon sänts till Rom från Malta med bud om att han skulle komma. Staden Appius med marknadsplatsen Appiforum låg 6,5 mil söder om Rom vid den berömda vägen Via Appia. Byn Tre Tavernor låg halvvägs. De troende reste gärna den långa vägen för att möta en fånge och detta måste ha imponerat på Julius och hans soldater. Det stärkte också Paulus tro när han fick se att Gud hade människor i Rom som brydde sig om honom. **vers. 15**

ANKOMSTEN TILL ROM

Lukas ger oss inte många detaljer, men eftersom Paulus skulle kunde hyra en bostad och hysa en romersk soldat istället för att vara i fängelse betyder det att han ansågs mer som en celeber person än en fånge. **vers 16**

PAULUS KALLAR PÅ JUDARNA I ROM

Det judiska ledarskapet hade bara gjort Paulus skada under årens lopp, men hans försök att samla judarna i Rom visade på den djupa kärlek hade för sitt eget folk. **vers 17; Rom. 9:1-5**

Det judiska ledarskapet i Rom hade mycket stor politisk makt och inflytande över de romerska lagstiftarna, även över kejsaren. Paulus tog en stor risk när han samlade dessa ledare, eftersom de kunde få de romerska myndigheterna att ta ifrån honom hans hyreslägenhet och sätta honom i fängelse igen. Men hans kärlek till Gud var större än hans strävan efter egen säkerhet och han dolde inte något för dessa judiska ledare. **vers 18-20**

De svarade med att säga att de inte hade fått något meddelande från Jerusalem om honom men hade däremot hört mycket om Jesu efterföljare. **vers 21-22**

En dag bestämdes då de skulle lyssna till Paulus och samma sak som i det förflutna hände, då somliga trodde på Jesus medan andra förkastade honom. Men den Helige Ande stoppade de icketroende judarna från att lägga sig i vad Paulus gjorde. **vers 23-29**

De nästa två åren förflöt under husarrest men han kunde fritt undervisa och träffa alla de som ville komma dit. Och det är så Apostlagärningarna slutar, helt tvärt. Vi får inte veta hur det gick med Paulus rättegång vid slutet av de två åren. **vers 30-31**

PAULUS LIV PÅ JORDEN TAR SLUT

För att få veta vad som hände Paulus efter rättegången så måste vi titta på de brev han skrev och vända oss till historiska redogörelser.

Vid slutet av rättegången blev Paulus fri och kunde resa igen. **Fil. 2:19-24; Filemon 19-22**

Under denna period skrev han det första Timoteusbrevet och brevet till Titus. Traditionen säger att Paulus åkte på en missionsresa till Spanien, men detta kan inte verifieras. Men vi vet dock att Paulus ville resa till Spanien. **Rom. 15:24, 28**

Enligt historieböckerna fortsatte Paulus att resa och verka i ca tre eller fyra år tills han blev arresterad en andra gång av de romerska myndigheterna år 65 e. Kr, ca trettiofem år efter Jesu uppståndelse. Den andra fångenskapen i Rom var inte likadan ty denna gång blev han behandlad som en brottsling, vilket framgår av hans brev. **2 Tim. 2:9**

Människorna var så fientliga mot Paulus att de flesta av hans vänner inte vågade komma nära honom. **2 Tim. 4:10-11**

Under sin första rättegång var inga troende med honom i domstolen, men trots det lyckades han försvara sig själv och gavs pardon. **2 Tim. 4:16-18**

Det andra brevet till Timoteus skrevs i fängelset efter den andra arresteringen. Paulus sade att den ende som kom och hälsade på honom regelbundet förutom Lukas var Onesiforus. **2 Tim. 1:15-18**

Paulus visste att hans liv på jorden snart var slut och talade starkt om detta.
2 Tim. 4:6-8

Paulus hoppades ännu på att få återse Timoteus. **vers 9**

Troligtvis kom Timoteus och besökte Paulus, arresterades men frigavs senare.
Hebr. 13:22-25

Detta är den sista skrivna redogörelsen i Hebreerbrevet som vi har om Paulus. Det finns inga skrivna redogörelser som beskriver Paulus sista rättegång, allt vi vet är att han blev halshuggen antingen om sommaren år 67 eller 68 e. Kr. på kejsare Neros befallning. **Matt. 26:52; Upp. 13:10**

Var det en tillfällighet att Nero fick avgå som kejsare och att han den 9 juni år 68 begick självmord hellre än att bli korsfäst, som den romerska senaten ville han skulle bli?

APOSTLAGÄRNINGARNA SKRIVS ÄNNU

Apostlagärningarna slutade med Paulus ankomst till Rom men fortsätter ändå skrivas. ***Varje människa har en bok som är skriven om henne själv och som sparas av Guds heliga änglar.*** En dag kommer den boken att öppnas och varje individ kommer att dömas enligt vad som står där. **Upp. 20:11-13**

Det finns också en *Livets Bok*, och om ditt namn inte är skrivet i den boken så kommer du att hamna i den Brinnande Sjön. **Upp. 20:13-15**

ÄR DITT NAMN SKRIVET I LIVETS BOK?

VAD HAR ÄNGLARNA SKRIVIT I DIN APOSTLAGÄRNINGARNAS BOK?

Kom ihåg, det är inte så viktigt hur du börjar din bana som frälst, men det är viktigt att du avslutar den rätt!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?